

1 Тимофію

¹ Павел, апостол Ісуса Христа, по повелінню Бога, Спаса нашого, і Господа Ісуса Христа, надії нашої, ² Тимотею, правдивому сину в вірі: Благодать, милость, мир од Бога, Отця нашого, і Христа Ісуса, Господа нашого. ³ Яко із ублагав я тебе пробувати в Єфесї, ідучи в Македонию, щоб завітував деяким не инше вчити, ⁴ ані вважати на видумки та не скінчені родоводи, котрі більш роблять змагання, ніж Божого будування в вірі. ⁵ Конець же завітування єсть любов з щирого серця та совісти благої і віри не лицемірної, ⁶ у котрих деякі погрішивши, вдались у пусті слова, ⁷ хочаючи бути законоучителями, не розуміючи, ні що говорять, ні об чому впевняють. ⁸ Знаємо ж, що закон добрий, кода хто його законно творить, ⁹ знаючи се, що ве про праведника закон положений, а про беззаконних та непокірних, нечестивих та грішних, неправедних та скверних, про убивць батька й матери, про душогубців, ¹⁰ про блудників, мужоложників, про людокрадів, брехунів, про тих, що криво присягають, і коли що иншого здоровій науці противить ся, ¹¹ по славному благовістю блаженного Бога, котре мені звірено. ¹² І дякую Тому, хто скріпляє мене, Хрнсту Ісусу, Господу нашому, що за вірного мене вважав, поставивши мене на службу, ¹³ мене, що був колись хулителем і гонителем і знущателсм, та помилувано мене; бо, невідаючи, робив я в невірстві. ¹⁴ Намножила ся ж благодать Господа нашого вірою і любовю, що в Христї Ісусї. ¹⁵ Вірне се слово і всякого прийняття достойне, що Христос Ісус прийшов у мир грішників спасти, між

котрими я первий. ¹⁶ Та ради сього й помилувано мене, щоб на мені першому показав Ісус Христос усе довготерпінне, на приклад тим, що мають вірувати в Него на житте вічне. ¹⁷ Цареві ж вічному нетлінному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні. Амінь. ¹⁸ Се ж завітуванне передаю тобі, сину Тимотею, по пророцтвах, що були перше про тебе, щоб воював ти в них доброю війною, ¹⁹ маючи віру і добру совість, котру деякі відкинувши, од віри відпали. ²⁰ Між ними ж Іменей та Александр, котрих я передав сатані, щоб навчились не хулити.

2

¹ Тим я молю перш усього творити благання, молитви, дякування за всіх людей, ² за царів і за всіх, що мають вдасть, щоб тихим і спокійним життем нам жити у всякому благочесті і чистоті. ³ Се бо добре і приятно перед Спасителем нашим Богом, ⁴ котрий хоче, щоб усі люде спасли ся і до розуміння правди прийшли. ⁵ Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, ⁶ що дав себе на викуп за всіх: свідкування временами своїми. ⁷ На се ж поставлено мене проповідником і апостолом (глаголю правду в Христі, а не неправду) учителем поган у вірі і правді. ⁸ Оце ж хочу, щоб молились чоловіки на всякому місці, здіймаючи вгору преподобні руки, без гніва і змагання. ⁹ Так само й жінки, чисто вбираючись, із соромом та з чистотою, щоб украшували себе, не заплітаннвм, не золотом або перлами, або шатами предорогими, ¹⁰ а (як подобає жінкам, що пристали на благочесте) ділами добрими. ¹¹ Жінка мовчки нехай вчить ся усякої покорі. ¹² Жінці ж учити не велю, ані орудувати чоловіком, а бути в мовчанню. ¹³ Адама бо

1 Тимофію 2:14 3 1 Тимофію 3:16

перше створено, опісля ж Еву; ¹⁴ і Адама не зведено; жінка ж, як зведено Її, була в переступі. ¹⁵ Спасеть ся ж ради родження дітей, коли пробувати ме в вірі та любові і в сьвятості з чистотою.

3

¹ Вірне слово: коли хто єпископства хоче, доброго діла бажає. ² Треба ж єпископу бути непорочним, однієї жінки чоловіком, тверезим, ціломудрим, чесним, гостинним, навчаючим, ³ не п'яницею, не до бійки, йе до здирства, а тихим, несварливим, не срібллюбцем, ⁴ своїм домом щоб добре правив, дітей держав у слухняності з усякою повагою; ⁵ (Коли бо хто своїм домом не вміє правити, то як йому про церкву Божу дбати?) ⁶ не новохрищеним, щоб розгордившись не впав у суд диявольський. ⁷ Треба ж йому і сьвідкуванне добре мати від осторонніх, щоб не впав у ганьбу та в тенета диявольські. ⁸ Дияконам так само (треба бути) чесним, не двоязичним, щоб не вживали багато вина, не здирствовали, ⁹ мали тайну віри в чистій совісті. ¹⁰ І про таких же (треба) перше впевнитись, а потім нехай служать, будши непорочними. ¹¹ Жінкам (їх) так само (треба бути) чесним, не до осуди, тверезим, вірним у всьому. ¹² Диякони що б бували однієї жінки чоловіками, дітьми добре правлячи і своїми домами. ¹³ Бо хто добре дияконував, степень собі добрий здобував і велику одвагу у вірі, що в Христі Ісусі. ¹⁴ Се ішшу тобі, уповаючи прийти до тебе скоро; ¹⁵ коли ж загаюєш, що б ти знав, як треба в дому Божому жити, котрий єсть церква Бога живого, стовп і утвердження правди. ¹⁶ І справді велика се тайна благочестя: Бог явив ся в тілі, справдивсь у Дусі, показав ся ангелам, проповідано

Його між поганями, увірували в Його по світу, вознісся в славі.

4

¹ Дух же явно глаголе, що в останні часи відступлять декотрі од віри, слухаючи духів лестивих і наук бісових, ² в лицемірстві брехливих, запеклих у совісті своїй, ³ що боронять женитись (і велять вдержуватись) од їжи, що Бог створив на їду з подякою вірним і познавшим правду. ⁴ Бо всяке створінне Боже добре і шщо не гидке, коди з подякою приймаємо; ⁵ освячуєть ся бо словом Божим і молитвою. ⁶ Се все нагадуючи браттю, будеш добрий служитель Ісуса Христа, годований словами віри і доброю наукою, котрій послідував еси. ⁷ Скверних же і бабських байок цурай ся, а привчай себе до благочестя. ⁸ Тілесна бо вправа мало корисна, а благочесте корисне на все, маючи обітницю життя нинішнього і будучого ⁹ Вірне слово і всякого прийаття достойне. ¹⁰ На се бо і трудимось і ганять нас, що вповали на Бога живого, котрій єсть Спаситель усіх людей, а найбільш вірних. ¹¹ Звіщай се і навчай. ¹² Ніхто ж нехай молодістю твоєю не гордує; а будь взором для вірних, у слові, у життю, у любові, у дусі, у чистоті. ¹³ Доки прийду, пильнуй читання, утішення, науки. ¹⁴ Не занедбай твого дарування, котре дано тобі пророцтвом, з положеннем рук сьвященства. ¹⁵ Про се дбай, в сьому пробувай, щоб успіх твій явен був у всіх. ¹⁶ Пильнуй себе і науки; пробувай у сьому; се бо роблячи, і сам спасеш ся і ті, що слухають тебе.

5

¹ Старого не докоряй, а умоляй, як батька, молодших, як братів, ² старих жінок, як матірок,

молодших, як сестер, з усякою чистотою. ³ Удовиць шануй, тих що справді удовиці. ⁴ Коли ж котора вдовиця діти або внучата має, нехай вчать ся перше свій дім благочестиво спорядити і віддячувати родителя; се бо добре і любо перед Богом. ⁵ Тая ж справді вдовиця, котора одинока, (та) вповає на Бога і пробував в молитвах і благаннях день і ніч. ⁶ Котора ж роскошув, та жива - вмерла. ⁷ І се наказуй, щоб непорочні були. ⁸ Коли ж хто про своїх, а найбільш про домашніх не промишляв, той відцуравсь віри, і гірший од не вірного. ⁹ Удовицю ж вибирати не менше літ шестидесяти; таку щоб була одному мужу жінкою, ¹⁰ в ділах добрих сьвідчена, чи дітей вгодувала, чи людей сторонніх приймала, чи сьвятим ноги вмивала, чи бідолашним помагала, чи до всякого діла доброго щира була. ¹¹ Молодих же удовиць не приймай; бо, розбуявшись проти Хриета, схочуть заміж; ¹² маючи осуд, що першої віри відцурались. ¹³ Ще ж без діла звикають ходити по домах; не тільки ж без діла, та й довгоязикі і пронозливі, говорять, чого не годить ся. ¹⁴ Тим хочу, щоб молоді вдовиці йшли заміж, дітей рожали, домом правили і ніякої причини не давали противному до поговору. ¹⁵ Вже бо деякі звернули слідом аа сатаною. ¹⁶ Коли який вірний або вірна має вдовиці, нехай їм помагав, і нехай не, буде тягару для церкви, щоб правдивим удовицям помагати. ¹⁷ Которі ж пресвитери пильнують добре, нехай удостоять ся двійної чести, найбільше ж ті, що трудять ся в слові і науці. ¹⁸ Глаголе бо писанне: Вола молотячого не заоброчуй; і: Достоїн робітник нагороди своєї. ¹⁹ На пресвитера обвинувачення не приймай, хиба при двох або трьох сьвідках. ²⁰ Которі ж згрішать, обличай перед усіма, щоб і інші страх мали. ²¹ Заклинаю

перед Богом, і Господом Ісус-Христом, і вибраними ангелами, щоб се хоронив без пересуду, нічого не роблячи по привычці (пристрасті). ²² Рук скоро не клади ні на кого, ані приставай до чужих гріхів; себе чистим держи. ²³ Вже не пий водв, а потроху вина приймай, ради жолудка твого і частих твоїх недугів. ²⁴ В інших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за іншими йдуть слідом. ²⁵ Так само й добрі діла наперед явні, тай що інше, утаїтись не може.

6

¹ Которі слуги під ярмом, нехай уважають панів своїх достойними всякої чести, щоб імя Бомсе не хулилось і наука. ² Хто ж мав вірних панів, ті нехай не гордують ними, бо вони брати; а ще більш нехай служать, що вони вірні і любі, приймаючи благодать. Сього навчай і наказуй. ³ Коли ж хто інше вчить і не приступає до здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної, ⁴ той розгордив ся, нічого не знаючи, а нездужаючи змаганнями та суперечкою, від чого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки, ⁵ пусті розмови людей попсованого розуму, що втерjali правду і думають, що благочесте - надбанне. Відступай від таких. ⁶ Велике ж (таки) надбанне благочесте з самодовольством. ⁷ Нічого бо не внесли ми у світ, то й ясно, що нічого не можемо винести. ⁸ Маючи ж їжу й одержу, сим довольні будемо. ⁹ Котрі ж хочуть забагатіти, впадають у напасть й тенета і в хотіння многі нерозумні і шкодливі, що топлять людей у безодню і погибель. ¹⁰ Корень бо всього лихого срібролюбство; котрого інші бажаючи, заблудили од віри, і себе прибили многими муками. ¹¹ Ти ж, чоловіче Божий, від сього втікай; побивай ся за

правдою, благочестем, вірою, любовю, терпінням, тихостою. ¹² Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя, до котрого й покликано тебе, й визнав вся добре визнання перед многими свідками. ¹³ Заповідаю тобі перед Богом, що оживлює все, і Христом Ісусом, що свідкував при Понтийському Пилаті добре визнання: ¹⁴ додержати сю заповідь чистою, без докору, до явлення Господа нашого Ісуса Христа, ¹⁵ котре свого часу явить блаженний і єдиний сильний Цар вад царями і Пан над панами; ¹⁶ один, що має безсмерте, і живе в світлі неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може; Йому ж честь і держава вічна. Амінь. ¹⁷ Багатим у нинішнім віці заказуй не високомудроватя, ані вповати на богацтво непевне, а на Бога ясивого, що дає нам усе щедро на втіху; ¹⁸ добре робити, багатитись ділами добрими, охочими на подаванне бути і подільчивими, ¹⁹ скарбуючи собі добру основину в будущині, щоб прийняти житте вічне. ²⁰ О Тимотею! хорони переказ, одвертаючись од скверного марнослава і перекорів неправдивого розуму, ²¹ котрим деякі хвалячись, у вірі погрішили. Благодать з тобою. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P. Kulish in 1871
Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Jun 2022 from source files dated 13 Jun 2022

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358